

Література:

1. Ніколаєнко С.М. Якість вищої освіти в Україні: погляд у майбутнє. Вища школа. – 2006. - № 2. – С. 3.
2. Газета “Освіта України” . - № 13, 17.02.2006 р.
3. Степко М.Ф. Інформація до першої лекції 2004-2005 навчального року. Стаття в газеті 25 серпня – 1 вересня 2004 р.
4. Про основні завдання вищих навчальних закладів України на 2006- 2007 навчальний рік (лист МОН України від 30.08.2006 р. № 1/9-550).
5. Про початок нового 2004-2005 навчального року у вищих навчальних закладах (лист МОН України від 27.08.2004 р. № 1/9-440). Журнал “Вища школа“. – 2004. - № 4. – С. 114-123.

ДЕМОКРАТИЗАЦІЯ СИСТЕМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ У КОНТЕКСТІ ВИМОГ БОЛОНСЬКОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ

Щербина Ю.В.

Президент Міжнародної федерації гирьового спорту та
Федерації гирьового спорту України.

Однією з найактуальніших проблем сьогодення у контексті впровадження вимог Болонської декларації у практику роботи кафедр фізичного виховання ВНЗ України є пошук прогресивних форм організації профілактичної, рекреаційної та спортивно-масової роботи зі студентською молоддю, які б відповідали сучасним соціально-економічним умовам. До цього часу вирішення цих питань, як правило, проводиться під час проведення академічних занять з фізичного виховання і в спортивних секціях з видів спорту, що суттєво зменшує можливості розвитку особистості студента і майже не вирішує проблему його зайнятості у вільний час.

Разом з тим, підготовка майбутніх кваліфікованих фахівців має базуватися на формуванні у студентів відповідального ставлення до власного здоров'я, як фундаменту майбутньої успішної професійної діяльності.

Реалізація поставлених завдань вимагає нових підходів до організаційної структури викладання навчальної дисципліни «Фізичне виховання» протягом усього періоду навчання у вищому навчальному закладі.

Формою вирішення цієї проблеми може бути створення на правах самоврядування клубів за спортивними уподобаннями студентів. Важливою умовою організації занять у таких клубах є впровадження гнучкого графіку відвідування занять студентами і фіксованого часу роботи викладачів-тренерів при активному залученні у громадських інструкторів з числа тих, що займаються.

Такий підхід до справи, як свідчить 19 річний досвід діяльності атлетичного клубу “Тонус” Національного медичного університету ім.О.О.Богомольця, дає можливість широкого залучення студентів усіх курсів навчання до регулярних занять фізичною культурою і спортом (120-150 осіб щорічно). Студенти, які займаються в клубі практично не палять, соціально активні і мають високий рівень соматичного здоров'я.

Протягом існування в клубі підготовлено рекордсмена книги Гіннеса, рекордсмена світу у нетрадиційних вправах з гирями, члена збірної команди України з гирьового спорту, 14 майстрів з силових видів спорту (з них 3 – єдині серед жіноцтва м. Києва майстрині з гирьового спорту), 17 кандидатів у майстри спорту, велика кількість спортсменів масових розрядів. Створена при клубі самобутня група силового жонглювання “Козацькі витівки”, своїми виступами у різних регіонах України, країнах близького і далекого зарубіжжя сприяє популяризації здорового способу життя та відродженню культурної спадщини України.

Таким чином, створення громадських клубів на принципах самоврядування та за спортивними уподобаннями, може у значній мірі сприяти демократизації процесу фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів, підвищенню їхнього рівня соматичного здоров'я і спортивної підготовки, що дає підставу рекомендувати клубну форму організації занять з фізичного виховання у практику роботи профільних кафедр.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В УКРАЇНІ

Фішев С.О.

Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого

Удосконалення правового забезпечення фізичної культури і спорту в Україні, у цілому, а зокрема, у навчально-виховній сфері, є однією з найбільш актуальних наукових проблем. На цьому наголошується у Державній програмі розвитку фізичної культури і спорту на 2007-2011 роки. Це пов'язано з необхідністю аналізу суспільних відносин у сфері управління фізичною культурою і спортом і системи норм, що їх регулюють, дослідження і узагальнення законодавчого і правового регулювання.

Право – це невід'ємний компонент ефективного керування фізичною культурою і спортом у будь-якій прогресивній країні світу.